

- 1 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραηλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ μαδιαμ ἑπτὰ ἔτη
- 2 καὶ ἴσχυσεν χεὶρ μαδιαμ ἐπὶ ἰσραηλ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ ἰσραηλ ἀπὸ προσώπου μαδιαμ τὰς τρυμαλιὰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ κρεμαστά
- 3 καὶ ἐγένετο ἐὰν ἔσπειραν οἱ υἱοὶ ἰσραηλ καὶ ἀνέβαιναν μαδιαμ καὶ αμαληκ καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς
- 4 καὶ παρενέβαλον εἰς αὐτοὺς καὶ κατέφθειραν τοὺς καρποὺς αὐτῶν ἕως ἐλθεῖν εἰς γάζαν καὶ οὐ κατέλιπον ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ ἰσραηλ οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταύρων καὶ ὄνων
- 5 ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον καὶ αἱ σκιναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο καθὼς ἀκρις εἰς πλῆθος καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν ἰσραηλ καὶ διέφθειρον αὐτήν
- 6 καὶ ἐπτώχευσεν ἰσραηλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου μαδιαμ καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ ἰσραηλ πρὸς κύριον
- 7 ἀπὸ προσώπου μαδιαμ
- 8 καὶ ἐξαπέστειλεν κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραηλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραηλ ἐγὼ εἰμι ὃς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν
- 9 καὶ ἐρρυσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔδωκα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν
- 10 καὶ εἶπα ὑμῖν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ αμορραίου ἐν οἷς ὑμεῖς καθήσεσθε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου
- 11 καὶ ἦλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν τερέμινθον τὴν ἐν εφραθα τὴν ἰωας πατὴρ τοῦ εσδρι καὶ γεδεων υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων σῖτον ἐν ληνῷ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ μαδιαμ
- 12 καὶ ὤφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος μετὰ σοῦ ἰσχυρὸς τῶν δυνάμεων
- 13 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν γεδεων ἐν ἐμοὶ κύριέ μου καὶ εἰ ἔστιν κύριος μεθ' ἡμῶν εἰς τί εὔρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ποῦ ἔστιν πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ διηγῆσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν λέγοντες μὴ οὐχὶ ἐξ αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς κύριος καὶ νῦν ἐξέρριπεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ μαδιαμ
- 14 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πορεύου ἐν ἰσχύϊ σου ταύτῃ καὶ σώσεις τὸν ἰσραηλ ἐκ χειρὸς μαδιαμ ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε
- 15 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν γεδεων ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἐν τίνι σώσω τὸν ἰσραηλ ἰδοὺ ἡ χιλιὰς μου ἠσθένησεν ἐν μανασση καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ μικρότερος ἐν οἴκῳ πατρός μου
- 16 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου κύριος ἔσται μετὰ σοῦ καὶ πατάξεις τὴν μαδιαμ ὥσει ἄνδρα ἓνα

17 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν γεδεων εἰ δὲ εὗρον ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ τι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ

18 μὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ καὶ ἐξοίσω τὴν θυσίαν καὶ θήσω ἐνώπιόν σου καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι καθίωμα ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε

19 καὶ γεδεων εἰσῆλθεν καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ οἰφι ἀλεύρου ἄζυμα καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέμινθον καὶ προσήγγισεν

20 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ λαβὲ τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε καὶ ἐποίησεν οὕτως

21 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἦψατο τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἁζύμων καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ κατέφαγεν τὰ κρέα καὶ τοὺς ἁζύμους καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐπορεύθη ἀπὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ

22 καὶ εἶδεν γεδεων ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτός ἐστιν καὶ εἶπεν γεδεων ἃ ἃ κύριέ μου κύριε ὅτι εἶδον ἄγγελον κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον

23 καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος εἰρήνη σοι μὴ φοβοῦ οὐ μὴ ἀποθάνῃς

24 καὶ ὑποκόμῃσεν ἐκεῖ γεδεων θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ εἰρήνη κυρίου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν εφραθα πατρὸς τοῦ εσδρι

25 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος λαβὲ τὸν μόσχον τὸν ταῦρον ὃς ἐστὶν τῷ πατρί σου καὶ μόσχον δεύτερον ἑπταετῆ καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ βααλ ὃ ἐστὶν τῷ πατρί σου καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτὸ ὀλεθρεύσεις

26 καὶ οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐπὶ κορυφῇ τοῦ μαουεκ τούτου ἐν τῇ παρατάξει καὶ λήμψῃ τὸν μόσχον τὸν δεύτερον καὶ ἀνοίσεις ὀλοκαύτωμα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους οὓς ἐξολεθρεύσεις

27 καὶ ἔλαβεν γεδεων δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν κύριος καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας καὶ ἐποίησεν νυκτός

28 καὶ ὄρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὸ πρωὶ καὶ ἰδοὺ καθήρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ βααλ καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ ὠλέθρευτο καὶ εἶδαν τὸν μόσχον τὸν δεύτερον ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὑποκομῆμένον

29 καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τίς ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐπεξήτησαν καὶ ἠρεύνησαν καὶ ἔγνωσαν ὅτι γεδεων υἱὸς ἰωας ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο

30 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς ἰωας ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου καὶ ἀποθανέτω ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον τοῦ βααλ καὶ ὅτι ὠλέθρευσεν τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ

31 καὶ εἶπεν ἰωας τοῖς ἀνδράσιν πᾶσιν οἱ ἐπανεστῆσαν αὐτῷ μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ βααλ ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν ὃς ἐὰν δικάσῃται αὐτῷ θανατωθήτω ἕως πρωὶ εἰ θεός ἐστὶν δικαζέσθω αὐτῷ ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ

32 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ιαρβααλ λέγων δικασάσθω ἐν αὐτῷ ὁ βααλ ὅτι καθήρεθαι τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ

33 καὶ πᾶσα μαδιαμ καὶ αμαληκ καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ παρενέβαλον ἐν κοιλάδι ἐξερεελ

34 καὶ πνεῦμα κυρίου ἐνεδυνάμωσεν τὸν γεδεων καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ ἐφοβήθη αβιεζερ ὀπίσω αὐτοῦ

35 καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν εἰς πάντα μανασση καὶ ἐν ασηρ καὶ ἐν ζαβουλων καὶ νεφθαλι καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν

36 καὶ εἶπεν γεδεων πρὸς τὸν θεόν εἰ σὺ σφύξεις ἐν χειρὶ μου τὸν ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησας

37 ἰδοὺ ἐγὼ τίθιμι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἄλυνι ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία γνώσομαι ὅτι σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησας

38 καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ὥρθρισεν τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξεπίασεν τὸν πόκον καὶ ἔσταξεν δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕδατος

39 καὶ εἶπεν γεδεων πρὸς τὸν θεόν μὴ δὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ πειράσω δὲ καὶ γε ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος

40 καὶ ἐποίησεν οὕτως ὁ θεὸς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος